

Én del formidlingsglad kvinne blandes med tre deler gode fortellinger - vips, så har du en forretningsidé og et forteljarkokeri.

Fortellerkokeren

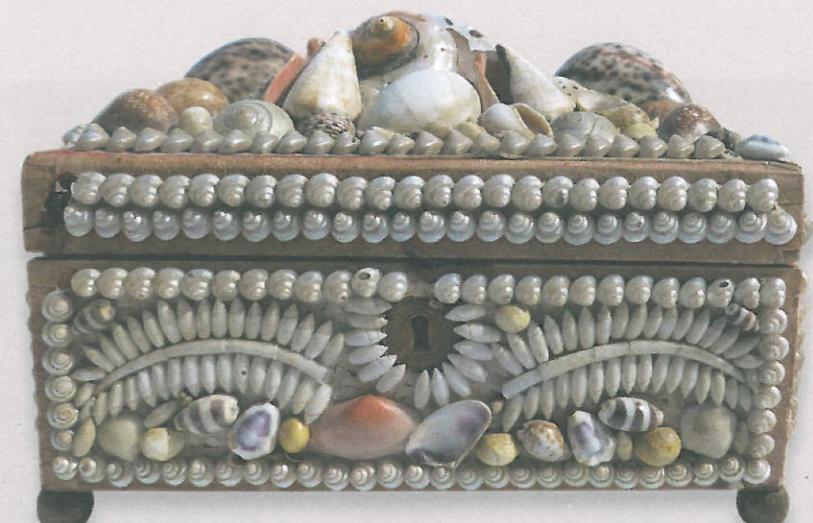
Mulig det ikke er fullt så lett, de fleste oppskrifter har en tendens til å virke forlokkende enkle å få til, men viser seg etterhvert å være alt annet enn det. Like fullt er Anne Elisebeth Skogen på Sand i dag omreisende i fortellerkunst. Det hele startet med en over middels fortellerglad far. Helt fra hun var liten pike har hun blitt føret med fargerike historier fra barndommen og livet hans til sjøs.

– Historiene var så levende fortalt at jeg kunne se for meg havnene i landene han besøkte og menneskene han traff underveis. Hele mitt sanseapparat ble aktivisert. Disse fortellingene var fantastiske eventyr for et lite barn, sier Anne Elisebeth.

HUN ER UTDANNET LÆRER og skjønte tidlig i yrket at knepet med å få elevene til å lytte, var å fange oppmerksomheten deres med historiefortelling. Som lærergjerningen i stor grad bestod av før i tiden, når læreplaner og undervisningsmateriell ennå ikke eksisterte. I dag underviser Anne Elisebeth i kulturskolen samtidig som hun driver sin egen bedrift. Sammen med distriktsmusikere reiser hun rundt til skoler og lag, eller hun blir hyret inn for å kurse bedrifter, lærere, prester og andre i fortellerkunsten. Stadig oftere blir hun også kontaktet av personer som ønsker å gi en fortelling i gave, for eksempel ved bryllup, dåp eller runde tall.

- Hva er det du forteller?
- Det kan være historier fra min egen eller fra fars

SKATTKISTE? Anne Elisebeth Skogen har en helt spesiell historie knyttet til dette vakre skrinet. Med ordet i sin mun, kan hun kunsten å trollbinde mennesker.

barndom. Jeg har også hundre år gamle kjærlighetshistorier som er nydelige, og én om et helt spesielt skrin. Dessuten fortellinger basert på sagn og lokalhistorie. Min mann, som er lokalhistoriker, gir meg gjerne tips om interessant bakgrunnsstoff, som jeg sjekker nærmere og syr sammen. Felles for alt jeg formidler er at det har rot i virkeligheten, sier Anne Elisebeth entusiastisk.

FORTELLERKUNSTEN er på mange måter i ferd med å dø ut, selv om det har vokst fram et lite, aktivt miljø de siste årene. Anne Elisebeth har tatt fortellerutdanning ved Høgskolen i Oslo og sier kunstformen ligger nært opp til stand-up, monolog og opplesing, men er likevel vesensforskjellig fra dem.

– Kunsten å fortelle er å ha de indre bildene klart i hodet for så å male dem ut til publikum, som på sin side forhåpentlig kan se det jeg forteller.

Noen ganger ender det i tårer. Oftest på grunn av historien som er rørende eller vakker. På en internasjonal museumskonferanse kom en kvinne fra Guatemala bort til Anne Elisebeth, oppløst i tårer etter at fortellingen var avsluttet. Ingen hadde fortalt henne en historie siden bestemoren gjorde det som liten, og nå hadde Anne Elisebeth rørt ved minnene om henne.

En fortelling kan virke sterkt på oss mennesker, om den blir fortalt av en som kan kunsten. Som forteljarkokeren på Sand.

TEKST OG FOTO: LISE BJELLAND

Kjøkken fra Suldal

www.trestubben.no

Tel. 52 79 99 80